

Ved det grønne bord

De gymnasiale uddannelser

2015

Samfundsfag B

- Se video: Intro
- Forbered opgaven og læs synopsis
- Se video: Eksamen
- Diskuter elevens præstation og giv en karakter
- Se video: Votering
- Konkluder hvad der lægges vægt på

Redaktionen har bestræbt sig på at citere bilagene i hht. god skik og brug. Skulle nogens ophavsret være krænket bedes de kontakte PTV film.

Bilagssæt 1: Social ulighed i Danmark

Andre emner kan inddrages

Ekstra selvfundet materiale skal inddrages

Samfundsfag B

24 timers forberedelse

Bilag 1: Uddrag fra Helle Thorning-Schmidts regeringsgrundlag "Et Danmark, der står sammen" oktober, 2011

Bilag 2: Tal for Danmarks Statistik vedr. ulighedens udvikling i Danmark under Fogh og Thorning. December 2014.

Bilag 3: Professor: Voksende ulighed skal tages alvorligt. Berlingske 31. 12 2014

Bilag 4: Stor omfordeling via offentlig service. Tal fra Økonomi- og Indenrigsministeriet april 2013

Bilag 5: "Ingen aner, hvem der ejer hvad." Uddrag af et Interview med Thomas Piketty i Information den 13.12.2014

Bilag 6: Interview med socialdemokraten Jens Joel om Socialdemokratiets syn på ulighed, Deadline 2. januar 2015 (Uddrag)

Bilag 7: Samuelsen: Ulighed er et sundhedstegn. Information 5. april 2014

Bilag 1: Uddrag fra Helle Thorning-Schmidts regeringsgrundlag "Et Danmark, der står sammen" oktober, 2011

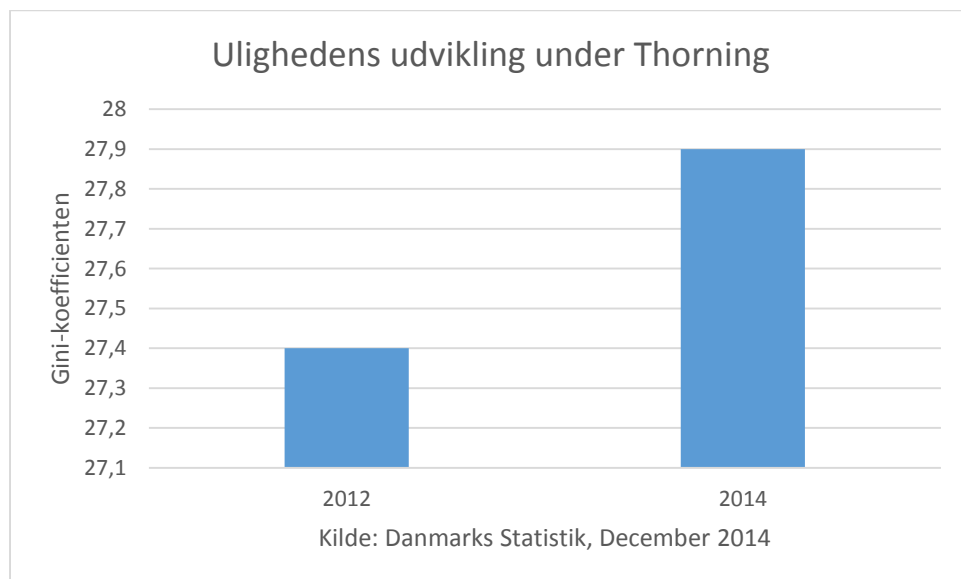
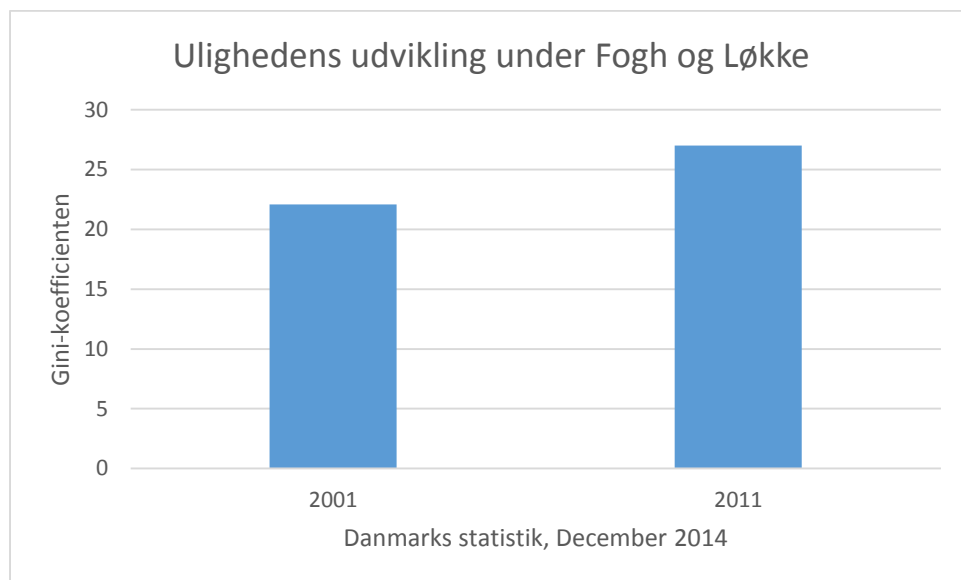
Danmark er kendt som et land, hvor der er relativt få fattige, og hvor der ikke er store sociale og økonomiske skel. Det Danmarksbillede er vi stolte af, men gennem de seneste ti år har det fået ridser i lakken. Uligheden er vokset. Flere børn vokser op i fattigdom. Den udvikling vil regeringen arbejde for at vende.

Regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden. Regeringen vil måles på at mindske fattigdommen og sikre reelt lige muligheder. Derfor vil regeringen opstille en plan med konkrete mål og indsatser for de mest sårbare og udsatte grupper, som skal understøtte, at den socialpolitiske indsats hele tiden forfølger disse mål.

Men den dybe økonomiske krise og manglende rettidig omhu har bragt Danmark i ubalance. Underskuddet på statens finanser truer med at udhule vores velfærd. Kommende generationers velstand og handlemuligheder er bragt i fare. De menneskelige omkostninger er store. Alt for mange danske familier lever i fattigdom og uligheden er vokset.

Det skal ændres. Regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden og sikre, at alle har lige muligheder. At enhver kan tage sine egne beslutninger og tage del i beslutninger, der vedrører fællesskabet.

Bilag 2: Tal for Danmarks Statistik vedr. ulighedens udvikling i Danmark under Fogh og Thorning. December 2014.

Bilag 3: Professor: Voksende ulighed skal tages alvorligt. Berlingske 31. 12 2014

En større ulighed er blevet en alt for accepteret sideeffekt af politikernes reformer, vurderer professor i statskundskab. Men befolkningen og det internationale samfund er bekymret, og det bør ...

Af Cathrine Bloch, Berlingske Nyhedsbureau

Onsdag den 31. december 2014, 14:42

Velfærdssamfundet har traditionelt betydet, at vi danskere aldrig har skullet være specielt bekymrede over ulighed. Ganske vist er der forskel på rig og fattig i vores lille land, men det har aldrig været et stort og mærkbart problem.

Men over de seneste 10-15 år er uligheden vokset - en lille smule år for år. Det går langsomt, forklarer professor i statskundskab ved Aalborg Universitet Jørgen Goul Andersen, men forskellen mellem samfundets bund og top bliver større, og det skal tages alvorligt.

»Det har altid været en del af vores nationale selvforståelse, at få har for meget, og færre har for lidt,« fastslår professoren.

»Men Danmark er nu en del af den tendens til, at uligheden vokser, som vi ser i det meste af verden. Det går i slowmotion, men set over en længere årrække bliver det alligevel til en del. Og det er ret bekymrende, at det for eksempel ledsages af stigende ulighed i sundhed. Det bør politikerne på Christiansborg tage meget alvorligt,« uddyber Jørgen Goul Andersen.

Uligheden er blandt andet vokset, siden regeringen kom til i 2011. Tal fra Danmarks Statistik viser ifølge Politiken, at den såkaldte Gini-koefficient, der måler indkomstfordelingen i samfundet, er steget fra 27,4 i 2012 til 27,9 sidste år. Jo højere koefficienten er, jo større er uligheden.

Flere politikere peger på, at det er regeringens reformer af blandt andet kontanthjælp, SU og skat, der får uligheden til at vokse - blandt andet fordi de sociale ydelser sænkes.

Regeringen forsvarer sig med, at reformerne mindsker uligheden på sigt, når flere kommer i arbejde. Men det skal politikerne passe på med at sige, lyder det fra Jørgen Goul Andersen.

»Politikerne er begyndt at betragte det som en acceptabel sideomkostning ved reformerne, at uligheden øges. Men problemet er, at når man lægger alle reformerne sammen, bliver det pludselig til lidt mere, end man egentlig havde tænkt sig. Og så er det jo højst usikkert, om alle kommer i arbejde. Hvis det ikke lykkes, står vi i stedet over for en trussel om social marginalisering, som vi for eksempel ser på dagpengeområdet,« siger han med henvisning til dagpengereformen fra 2010, der blandt andet halverede dagpengeperioden fra fire til to år, og som SR-regeringen har videreført.

Jørgen Goul Andersen forklarer, at danskerne aldrig har ønsket fuldstændig lighed, men hører til dem, der er mindst villige til at acceptere en stor forskel på rig og fattig.

Desuden er det internationale samfund begyndt at se mere alvorligt på den voksende ulighed.

»Det gælder institutioner som Verdensbanken, Den Internationale Valutafond og OECD, som tidligere ikke har haft fokus på uligheden som problem. De er begyndt at være bekymrede også set ud fra et økonomisk perspektiv,« siger Jørgen Goul Andersen.

Hos SF kalder formand Pia Olsen Dyhr (SF) udviklingen »bekymrende«.

»Vi kan se, at hvis uligheden stiger i et samfund, så er det også et udtryk for, at utrygheden stiger. Og hvis utrygheden stiger, så falder væksten, og så får vi færre job. Derfor skal vi tage den voksende ulighed ganske alvorligt,« siger hun.

Men hos regeringspartiet Socialdemokraterne er bekymringen ikke ligeså stor.

»Det er vigtigt for mig som socialdemokrat at sige, at jeg egentlig ikke har noget imod, at der er ulighed i et samfund. Essens nummer ét for mig er bare, at alle har lige muligheder,« siger gruppeformand Leif Lahn Jensen (S).

Stor omfordeling via offentlig service

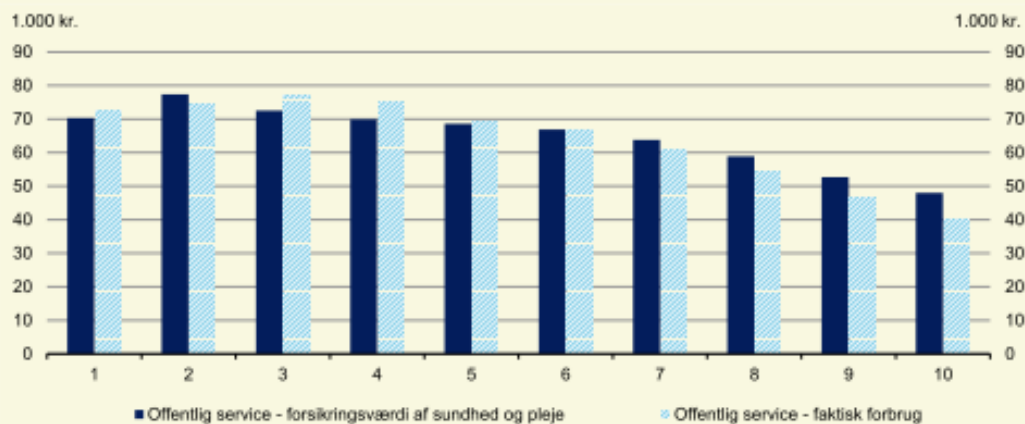
Traditionelle fordelingsanalyser ser bort fra de forbrugsmuligheder, som den offentlige sektor stiller til rådighed, og som udgør en stor del af danske familiers forbrug.

I Danmark er det individuelle offentlige forbrug stort sammenlignet med mange andre lande. Det offentlige forbrug består i Danmark af udgifter til uddannelser, sundhedsbehandling, pleje, tilskud til daginstitutionspasning mv. Alle har i udgangspunktet lige adgang til blandt andet sundhedsbehandling og til at tage en uddannelse, hvilket blandt andet kan bidrage til at modvirke den negative sociale arv.

Analysen viser, at forskellene i forbrugsmuligheder – opgjort ved gini-koefficienten – falder fra 24½ pct. til ca. 19 pct., når man tager højde for de forbrugsmuligheder, den offentlige sektor stiller til rådighed. Særligt i den nedre del af indkomstfordelingen har individuelt offentligt forbrug forholdsvis stor betydning for de samlede forbrugsmuligheder. Hvis man ser bort fra den omfordeling, der sker via det offentlige forbrug, får man derfor et mindre nuanceret billede af fordelingen af forbrugsmuligheder.

Danmark er karakteriseret ved relativt små indkomstforskelle i international sammenhæng. Det er ikke muligt at sammenligne med fordelingsvirkningerne af det individuelle offentlige forbrug i andre lande, da der ikke laves sammenlignelige opgørelser af udvidede forbrugsmuligheder på tværs af lande. Det relativt høje niveau for individuelt offentligt forbrug kombineret med fri og lige adgang indikerer imidlertid, at den omfordelende virkning formentlig er relativt høj i Danmark.

Figur 5
Individuelt offentligt forbrug opdelt på indkomstdeciler i 2009

Bilag 5: "Ingen aner, hvem der ejer hvad." Uddrag af Interview med Thomas Piketty i Information den 13.12.2014

Det er kortlægningen af ulighedens struktur, som er Pikettys største bedrift. Den er baseret på en indsamling af data, som er uden historisk sidestykke, og som belyser udviklingen af ulighed i dens to hovedformer: uligheden i indkomster og uligheden i formuer. Men mens Piketty og hans forskere når meget langt med at kortlægge udviklingen i indkomstfordelinger, så rammer de en vidensmur, hvad angår den mere ekstreme ulighed i den globale formuefordeling. Han siger det meget enkelt:

»Ingen aner, hvem der ejer hvad.«

Det er ikke et ligeegyldigt spørgsmål, understreger han i bogen:

»Vil verden i 2050 eller 2100 være ejet af børshandlere, topledere og indehavere af betydelige formuer eller af olielandene eller Bank of China? Hvis det da ikke bliver via skattely, der på en eller anden måde skjuler alle disse aktører? Det ville være absurd ikke at stille sig dette spørgsmål.«

Men det er ikke desto mindre det spørgsmål, som verdens magthavere de sidste 25 år ifølge Thomas Piketty ikke har ønsket at stille sig selv. Den systematiske skatteunddragelse gennem bankforretninger i Luxembourg, som virksomheder ifølge de seneste ugers store læk fra en række revisionsfirmaer har gjort rig brug af, er et direkte resultat af netop denne undladelsessynd.

»Luxembourg-lækket er en kæmpe skandale, men den kommer ikke til at blive den sidste, medmindre vi griber drastisk ind, ikke bare over for vores europæiske politiske institutioner, men i vores systemer til overførsel af viden. Vi har indført et globaliseret finansielt system med meget åben frihandel, meget åbne kapitalstrømme, men vi har ikke fået noget til gengæld i form af systemer for automatiserede overførsler af oplysninger om disse strømme. Hvis man ikke har dem, ved man ikke, hvor velstanden er. Og det er et problem, ikke bare for vores demokrati, for vores skattesystemer, men også for vores regulering af kommende finansielle kriser.«

Pikettys tiltro til, at Europas politikere vil møde udfordringen, er imidlertid ikke stor.

»Prøv at høre, den første budgetminister med ansvar for skattesystemet i François Hollandes regering i Frankrig, Jérôme Cahuzac, viste sig at have en konto i Schweiz, som han ikke betalte skat af. Det utrolige er, at han troede, at han kunne holde det skjult, og at det også godt kunne være lykkedes, fordi vi ikke har adgang til denne viden. Og det har vi ikke, fordi politikerne og institutionerne ikke har ønsket at få det.«

— *Men hvorfor?*

»Jeg tror, der var en periode efter Berlinmurens fald, som allerede var startet med Reagan og Thatcher, men som blev forstærket af Murens fald. Den periode var kendetegnet ved en ubegrænset tiltro til, 1) at markeder kunne regulere sig selv, 2) at naturlige kræfter, mere specifikt markedskonkurrence, grundlæggende kunne løse alle problemer, og 3) at store, stærke offentlige administrationer var af det onde. Det fulgte af denne tanke, at man ikke alene ikke behøvede denne type oplysninger, men at man også måtte være bekymret for, hvad regeringer mon kunne finde på at bruge dem til. En rigtig god måde at svække store offentlige administrationer på er faktisk frie kapitalstrømme, for hvis du ikke har oplysninger om dem, hvordan kan du så beskatte? Så må du jo reducere statens størrelse – troede man.«

Virkeligheden blev en anden.

»Det gik bare sådan, at man ikke reducerede de offentlige administrationer. Man reducerede skattebyrden på dem, der kunne flytte deres værdier, men fordi man har brug for det offentlige til at betale for skoler, sygehuse, overførselsindkomster og så videre, endte man med at overbeskatte de mennesker, der ikke kan flytte sig. Så vi beskatter forbrug mere og mere, og arbejde mere og mere, og det er ikke godt for beskæftigelsen, jobskabelsen og væksten. I sidste ende er der en risiko for, at vi overbeskatter de skatteydere, som er fanget inden for statens grænser, og undlader at beskatte dem, der kan flytte rundt, fysisk eller virtuelt.«

Bilag 6: Interview med socialdemokraten Jens Joel om Socialdemokratiets syn på ulighed, Deadline 2. januar 2015 (Uddrag)

”Når man laver reformer, som har til hensigt at få folk til at tage en uddannelse og få folk i arbejde kan det betyde, at uligheden ændrer sig en lille smule. Vi er stolte over at have været med til at opbygge et samfund med så stor lighed. Ikke kun for ligheden i sig selv, men lige samfund har en række fordele, det er godt for væksten, godt for helbredet, skaber tillid, mindsker kriminaliteten mm. Derfor afskaffede vi fx kontanthjælpsloftet, da vi trådte til.

Gini-koefficienten skal vi blive ved med at holde øje med og økonomisk lighed er stadig et vigtigt mål for os, men der er også andre store uligheder i samfundet. Fx ulighed i uddannelse.

Vi har sat unge en smule ned i ydelse ved at de er gået fra kontanthjælp til en SU, men dette er gjort for at få flere i uddannelse og dette mener vi er den rigtige model. Vi er derfor ikke slaver af, om der er 0,1 mere eller mindre på gini-koefficienten, hvis vi mener det er det rigtige at gøre. Men vi ønsker at udvide vores snak om gini-koefficienten, så uligheden også omfatter andre parametre som fx ulighed i uddannelse, i sundhed, i skolevæsenet eller hvor vi kan betale for at bo i storbyen etc.

Grundlæggende køber vi ikke den borgerlige vision om, at ulighed skaber dynamik i samfundet og er den primære drivkraft for det enkelte menneske.

Bilag 7: Samuelsen: Ulighed er et sundhedstegn. Information 5. april 2014

Liberal Alliances leder, Anders Samuelsen, understreger på partiets landsmøde, at ulighed er et sundhedstegn.

- Ulighed er ikke en dårlig ting, ulighed en god ting.

Sådan lyder det fra Liberal Alliances leder, Anders Samuelsen, efter at han havde holdt sin tale på partiets landsmøde.

- Ulighed vil være et sundhedstegn i den udgave, vi lægger op til. Det er ikke et sundhedstegn i den udgave, Socialdemokraterne har skabt det i, hvor flere er uden for fællesskabet. Det er en dårlig ulighed, siger Samuelsen og fortsætter:

- Men når det er ulighed, fordi velstanden stiger, så er det en god ting.

Anders Samuelsen blev tvunget til at forholde sig til begrebet ulighed, efter at han i en maraton-tale med hjemmelavede plancher og privatfotos på storskærm til de delegerede på landsmødet valgte at springe en passage på en side over i den tale, der kort forinden var blevet udleveret til pressen.

I passagen, der ikke blev læst op, stod der blandt andet, at "stigende ulighed er et sundhedstegn" - i hvert fald i Liberal Alliances udgave, hvor de dårligst stillede ikke skal trykkes yderligere nedad, som det hedder.

Efter talen understregede Samuelsen, at passagen kun blev sprunget over, fordi han "ikke kunne nå det".

- Det er vigtigt, at turde sige den slags højt. Der er åbenbart ikke andre, der gør det. Og jeg tør godt sige, at det ikke er dårligt at øge uligheden, siger han.

Direkte adspurgt om Anders Samuelsen stadig ville sige, at ulighed er et sundhedstegn, slog han det fast tre gange i træk efter talen.

- Jeg vil gerne sige, at ulighed er et sundhedstegn. Jeg vil gerne sige, at ulighed er et sundhedstegn. Jeg vil gerne sige, at ulighed er et sundhedstegn, og jeg vil også godt uddybe, hvad jeg mener med det, siger Anders Samuelsen.

- Uligheden er et redskab til at sørge for få de dårligst stillede løftet. Og det vil skabe øget ulighed, hvis vi pludselig får flyttet 200.000 mennesker fra overførselsindkomst og i arbejde, fordi vi bliver så meget rigere, at det giver udslag på gini-koefficienten, siger Anders Samuelsen med henvisning til en af de mest anvendte metoder til at klassificere et samfunds grad af ulighed

Social ulighed i Danmark

Indledning

Uligheden i det danske samfund har siden 90'erne været støt stigende. Specielt under VK-regeringerne ledt af Fogh og Løkke fra 2001 til 2011 steg den økonomiske ulighed fra ca. 22 til 27, hvilket kan ses på den anerkendte målemetode, gini-koefficienten. Derfor gik Socialdemokratiet til valg i 2011 med det budskab, at de ville mindske den økonomiske ulighed.

Problemformulering

I hvilket omfang er det muligt for den nuværende regering at fuldende deres regeringsgrundlags mål om at mindske uligheden i Danmark?

Underspørgsmål

- Redegør for regeringsgrundlagets syn på ulighed samt ulighedens udvikling under Helle Thorning-Schmidt regeringen.
- Undersøg hvilke centrale økonomiske faktorer, som gini-koefficienten ikke tager i betragtning og hvordan disse faktorer påvirker synet på ulighed.
- Diskutér hvorvidt ulighed skal ansues som mere end blot økonomi og hvorvidt Socialdemokratiet ud fra denne vinkel i højere grad har opfyldt deres målsætning om at mindske uligheden.

Redegørelse

- Den nuværende regering skriver i deres regeringsgrundlag, at de lægger vægt på at begrænse uligheden og sikre borgerne reelt lige muligheder. Konkret skriver de, at den økonomiske ulighed under Løkke og Fogh har fået "ridser i lakken" og regeringen vil arbejde for at vende den udvikling.
- Økonomisk ulighed
  - På trods af løftet om en formindskelse af uligheden i regeringsgrundlaget er gini-koefficienten steget med 0,5 som resultat af den "reform-storm", som regeringen tidligere har præsenteret, hvilket ses i bilag 2

- Den økonomiske ulighed er steget ved tiltagene kontanthjælpsreformen (0,07), SU-reformen (0,06), Førtidspensionsreformen (0,10), Skattereformen (0,27) og vækstplanen (0,16). Dog har tiltag som fx øget ældrecheck og afskaffelse af kontanthjælpsloftet skabt fald i uligheden.

Delkonklusion

Socialdemokratiet lovede før valget i 2011, at de ville mindske den økonomiske ulighed. Det har de ikke gjort, og derfor har både medier og oppositionen været stærkt kritiske over for deres ulighedsskabende politik. Den ulighedsskabende politik har bidraget med opfattelsen af en regering, som igen har begået løftebrud.

Undersøgelse

- Mange elementer som SU, formuefordeling og offentlige serviceydelser bliver ikke medregnet i Gini-koefficienten, så det ville klart være en fordel, hvis man kunne involvere flere elementer i beregningerne, for at anskaffe sig et mere reelt billede af uligheden.
- **De offentlige serviceydelser** er også noget der burde inddrages i Gini-koefficienten specielt på grund af den markante velfærdsstat som vi har i DK. Disse goder som velfærdsstaten stiller til rådighed er oftest offentligt finansieret og derved gratis for os borgere. Hvis man ser på hvem der udnytter disse "goder", så ser man at der også er en vis ulighed bare omvendt ift. indkomst og formuefordeling og andre ting. Her er det de laveste decilgrupper som "trækker" mere på de offentlige ydelser. Undersøgelser har vist at borgere fra de lavere decilgrupper er mere syge og derved også er mere ved lægen.
- **Ulighed i sundhed**
  - Bilag 4 viser den store ulighed i sundhed, hvor de laveste deciler i samfundet benytter sig i langt højere grad af den offentlige service sammenlignet med de rigeste deciler
  - Underklassen modtager knap 17 ydelser fra lægen pr. år og bruger i gennemsnit 5.000 kr. på medicin, mens overklassen modtager 6,6 ydelser pr. år og bruger 1.200 kr. på medicin årligt
  - I 2009 levede mænd i det højeste kvartil i gennemsnit lidt under 82 år, mens mænd i laveste kvartil levede lidt under 72 år. Gennemsnitsalderen

for kvinder i det øverste kvartil var omkring 84 år, mens den for kvinder i det laveste kvartil var 78

- Generelt får de lavest uddannede flere sygdomme og især livsstilssygdomme sammenlignet med de højtuddannede
  - Ulighed i kost- og motionsvaner
  - Astrid Krag (Sundheds- og forebyggelsesminister, SF) har gennem de seneste par år forsøgt sig med at gøre opmærksom på problemet og løsninger på det
-
- Gini-koefficient bliver målt ud fra et **øjebliksbillede**. Det er ud fra befolkningens indkomstfordeling på det tidspunkt hvor målingen foretages. Der bliver derfor ikke taget højde for at unge studerende som er på **SU**, vil være placeret i en af de laveste decilgrupper, selvom de inden for en overskuelig fremtid formentlig ville være på **arbejdsmarkedet** og derved også have en markant anden indkomst. Det ville derfor være mere nærliggende at måle Gini-koefficienten ud fra befolkningens **livsindkomster**. Undersøgelser har vist at hvis man målte Gini-koefficienten efter livsindkomsterne ville den ligge på **0,135**, altså halvdelen af det den vil være i dag.
  - En anden faktor som ikke bliver taget i betragtning, når vi måler den økonomiske ulighed, er **formuefordelingen**. Formuefordelingen er fordelingen af de private formuer i befolkningen. De 10% rigeste har en gennemsnitlig **nettoformue** på **1,4 millioner kr.**, mens de 10% fattigste har en gennemsnitlig nettoformue på **34.000 kr.** Årsagen til denne ulighed er der flere forklaringer på, men en af de helt centrale er fordelingen af arv. Undersøgelser viser at jo større en nettoformue som bliver overdraget, desto større er **arvetagernes** bruttoindkomst og nettoformue. De velhavende bliver altså rigere og rigere, mens de fattige arver markant mindre. Formuefordelingen i landet, er derfor en kæmpe faktor, som helt klart burde inddrages i Gini-koefficienten for at få et mere fyldestgørende mål for uligheden.
  - **BNP** er også en vigtig faktor da to lande med meget forskellige gennemsnitlige **indkomstniveauer** kan have samme Gini-koefficient. Derfor er det lidt misvisende og derfor kan man f.eks. efter Gini-koefficienten tilføje landets BNP.

Delkonklusion

Godt nok er Gini-koefficienten et alment accepteret mål for økonomisk ulighed i lande. Men for at kunne give et mere reelt billede af den økonomiske ulighed i et land, så bør der være flere faktorer og andre faktorer end indkomstfordelingen i decilerne inkorporeret i udregningen af Gini-koefficienten. Formuefordelingen, offentlige serviceydelser og BNP er nogle af de elementer som ville give et mere retskaffent billede af i hvor stor grad ulighed der er i et land. Undersøgelser har vist at der er en kæmpe ulighed specielt inden for formuefordeling.

Diskussion

- For
  - S forsvarer sig med, at der er andre parametre indenfor ulighedsaspektet, som fx ulighed i uddannelse og i sundhed
- Den "nye" ulighed
  - Socialdemokrater som Jens Joel forsvarer regeringsgrundlaget ved at sige, at der er flere faktorer end den økonomiske i spil, når man taler om ulighed
  - Knytter sig til Pierre Bourdieus teorier om kulturel og social kapital, fordi de – ligesom den "nye" ulighed skaber udslag på den sociokulturelle akse
  - Ifølge Lars Olsens teori om "den nye ulighed" bør ulighed også anskues todimensionelt i stedet for blot at være afhængig af den økonomiske faktor. Sociokulturelle faktorer spiller nemlig også en stor rolle, hvilket fx Jens Joel har været ude og gøre klart
  - Gini-koefficienten stiger, når man overfører flere fra kontanthjælp til SU, men det vil gavne den sociale ulighed i fremtiden.
- Imod
  - Selvom regeringen politik måske vil skabe mere lighed i samfundet, har de mistet troværdighed, fordi de går imod deres regeringsgrundlag → "løftebrudsregering"
  - Ifølge Jørgen Goul Andersen udviser både Verdensbanken og OECD også frygt for den økonomiske uligheds negative påvirkning på væksten
  - Økonomisk ulighed skaber mere utryghed, fordi arbejdsmarkedstilknytningen er ringest blandt underklassen

- Specielt er utrygheden steget efter regeringens række af reformer, som gør tilværelsen markant mere usikker for de samfundsgrupper med dårligt helbred og ringe arbejdsmarkedstilknytning → hvis uligheden skal skabe incitament for de fattige til at arbejde (og skabe vækst) skal de ikke være utrygge

Delkonklusion

Man burde anskue ulighed som mere end blot økonomisk ulighed, fordi flere sociokulturelle faktorer spiller ind. Det vil regeringen også kunne bruge som forsvar, fordi en øget ulighed, ifølge S, vil mindske uligheden i fremtiden. Dog risikerer regeringen at miste troværdighed, mens uligheden også øger utrygheden hos underklassens borgere.

Konklusion

Regeringen lovede før valget i 2011, at de ville mindske den økonomiske ulighed, men det modsatte har fundet sted. Derfor har regeringen været ude at forsvare sig med, at ulighed også skal regnes ud fra sociokulturelle faktorer. Selvom Gini-koefficienten er en anerkendt metode til måling af økonomisk ulighed, er der nemlig mange faktorer, som den ikke medregner. Dette kan Socialdemokratiet bruge til at forsvare sig ved at sige, at de faktisk har bekæmpet uligheden på andre parametre end den økonomisk.

Litteratur

Jensby, Jakob Glenstrup; Brøndum, Peter: Ulighedens mange ansigter. Forlaget Columbus, 2014, 1. udgave, 1. oplag

<http://www.ugebreveta4.dk/vi-er-socialt-utrygge-som-aldrig-foer-19881.aspx> (besøgt 18/1-15)